

ילדי החצר הגדולה

אילנה מושכל

איורים: ליה קורץ

גיליון 3

נובמבר 2019, מרחשון ה'תש"ף

קוראים יקרים

"מוטיב על נס" הוא כתב עת המעלה על נס בכל גיליון ספר אחד של יוצר אחד. כל גיליון כולל 5 יצירות או קטעים הלקוחים מהספר הנבחר במטרה לעודד את החשיפה שלו לקוראים. והפעם...

ילדי החצר הגדולה – אילנה מושכל

אופיר ביכורים (ה'תשע"ט 2019)

ספר הילדים הזה פותח צוהר לסיפור הצינורות, שיבת ציון וקבוץ הגלויות הישראלי, ומעניק לילד הקורא תובנות חברתיות להתנהלות רגישה כלפי הזולת בחברה אינטגרטיבית רבת-תרבותית, תוך קבלת האחר והפנמת המודעות שהאחר הוא אני.

מעט על אילנה מושכל

בת ראשון לציון, משוררת וסופרת, אשת חינוך ותיקה, בוגרת לימודי אמנות, חינוך מיוחד ותקשורת. עבדה במסירות רבה עם ילדי עולים אשר חוו את קשיי הקליטה שהיא עצמה חוותה בילדותה.

קריאה מהנה!

גיליון 3

נובמבר 2019, מרחשון ה'תש"ף

ילדי החצר הגדולה

אילנה מושכל

קטע 1

לפני שנים רבות גרה משפחת גונן בין פרדסי המושבה ראשון לציון. במושבה נהגו לומר בצחוק שמשפחת גונן גרה בגן עדן וילדי המשפחה האמינו בסתר לבם שזה נכון. היתה להם חצר ענרית. חצר פלאים שנפתחה אל תוך פרדסים ומטעי פירות...

.. באחד מימי חופשת הקיץ, בעיצומו של משחק תופסת בין עצי הפרדס של המשפחה, שמעו הילדים את אמם קוראת להם לארוחת הצהרים. האם קיבלה את פניהם בקול נרגש במקצת: "ילדים חמודים, לכו לרחוץ ידיים, הזדרזו ובואו לשולחן. אבא ואני רוצים לספר לכם משהו."

מרים התיישבה בין תוצר לנירית, חייכה אל ילדיה ואמרה: "ילדים, משהו מרגש מאוד עומד לקרות לנו."
"מה?" שאלה נירית.

"בקרוב יגיעו אלינו קרובי משפחה מארץ רחוקה."
נירית שאלה מופתעת: "יש לנו קרובי משפחה בארץ רחוקה?"

תומר הסתקרן ושאל: "מה, באמת? איך הם יבואו משם?"

גיליון 3

נובמבר 2019, מרחשון ה'תש"ף

ילדי החצר הגדולה

אילנה מושכל

קטע 2

הילדים חיכו ליום המשמח. בהתרגשות תכננו איך יקבלו את הבנות, איך ילמדו אותן לדבר עברית. כל בוקר שאלו מתי הקרובים יגיעו כבר, וראו איך המבוגרים בבית מקשיבים דרוכים למהדורת החדשות ברדיו. הם קלטו מילים ומשפטים כמו: "שערי פולין יפתחו לעליה... מנהיג פולין גומולקה בודק אפשרויות למתן אשרת עליה ליהודים... שרת החוץ גולדה מאיר פועלת לקדם את פתיחת שערי פולין בפני יהודים. ראש הממשלה דוד בן גוריון..."

ואז הגיע היום המיוחל.

המבוגרים בבית דיברו ביניהם בהתרגשות: "צריך להתארגן, במברק כתוב שמחר יגיעו בטיסה מפולין," אמר יעקב. "איך נביא אותם משדה התעופה?" שאלה סבתא חנה. "הרי אין לנו מכונית, והאוטובוס לא מגיע לשדה התעופה" הוסיפה מרים.

גיליון 3

נובמבר 2019, מרחשון ה'תש"ף

ילדי החצר הגדולה

אילנה מושכל

קטע 3

הנכדות דרורה ולנה למדו לאט לאט לגלות את הסביבה החדשה שלהן בראשון לציון, בישראל. הן היו נלהבות כאשר סיפרו להן שלסבא וסבתא שלהן יש חנות נעלים, שנקראת "נעלי ארליך". כאשר ביקרו בה בפעם הראשונה, נדהמו מכמות הנעלים הגדולה.

החנות שכנה לא רחוק מהבית ברחוב דרוור, בכיכר המייסדים, רבים מבני ראשון לציון, ששמעו כי מרים ובנותיה שבו מפולין, הגיעו לחנות לא כדי לקנות נעלים, אלא כדי לברך את האדון ארליך, שזכה לשופן של מרים ונכדותיו מפולין.

כולם הכירו את משפחת ארליך, בעלת חנות הנעלים הראשונה והיחידה במושבה הקטנה ראשון לציון. כולם קנו אצלם את נעליהם. בימים ההם כל אנשי המושבה הכירו זה את זה והיו כמו משפחה מורחבת, לכן כולם היו נרגשים משובה של מרים. דאגה גדולה היתה בלבם שמא מרים ומשפחתה לא ישובו לעולם מפולין הסגורה והמסוגרת שלא נתנה ליהודים לצאת ממנה, אבל הנה קרה הנס.

גיליון 3

נובמבר 2019, מרחשון ה'תש"ף

ילדי החצר הגדולה אילנה מושכל

קטע 4

בבית משפחת גונן החיים לא חזרו למסלולם. הדאגה למשפחה שהגיעה מפולין למרכז חייהם, והם היו לביתם השני של לנה ודרורה.

לנה קראה לילדי משפחת גונן "ילדי החצר הגדולה". היו אלה ימי שמחה ואושר לחמשת הילדים. לנה ודרורה הרגישו שהמרחבים המופלאים סביב חצר המשפחה הם מקום קסום של עצים ובעלי חיים. אט אט הן למדו עברית.

בלילות דרורה ולנה חלמו לעתים על אבא שלהן שנשאר בפולין. הוא הופיע בחלומן עם חיוכו הטוב והבטיח שבקרוב יפגשו. ככל שחלפו הימים, הגעגועים לאביהן גברו.

לא היתה כל אפשרות ליצור איתו קשר.
לא בטלפון ולא בכתב.

גיליון 3

נובמבר 2019, מרחשון ה'תש"ף

ילדי החצר הגדולה

אילנה מושכל

קטע 5

כשהסתים החופש, רשמו את לנה עם נגה לגן הילדים של הגננת עמנואלה. הן שיחקו יחד, אבל הילדים האחרים הסתכלו על העולה החדשה, שלא מדברת עברית כמותם ויש לה שם מוזר, לנה, והיא נראתה להם משונה. רוב הזמן היא שתקה. רק עם אימא שלה, שהביאה אותה לגן, היתה מדברת בשפה זרה ומוזרה. הגננת עמנואלה אמרה שהשפה נקראת פולנית. הילדים התחילו לצחוק, ללעוג ולחקות את הפולנית של לנה. הם כינו את לנה "פוצ'ה מצ'ה", שם גנאי שדבק בה ואמלל אותה.

לנה היתה עצובה. היא לא אהבה ללכת לגן. היתה יושבת בצד, משפילה את ראשה ומנסה להסתיר את דמעותיה. לא עזרו השיחות של הגננת עמנואלה עם הילדים על היחס שלהם כלפי העולה החדשה לנה. הם המשיכו להציק לה.

לקראת ט"ו בשבט כינסה הגננת את הילדים ב"ריכוז", ושוב דרשה מהם לא לקרוא עוד ללנה בשמות גנאי. היא הכריזה שאם יחדלו מהתנהגותם הפוגעת, משפחת גונן מתכננת עבורם יום מלא הפתעות בפרדס שליד ביתה.

גיליון 3

נובמבר 2019, מרחשון ה'תש"ף

חפשו אותנו גם ב:

<http://www.motiv-magazine.co.il>

<https://www.facebook.com/motivalness>

<http://bil.ly/motiv-youtube>

<http://instagram.com/motiv.magazine>

info@motiv-magazine.co.il

<http://www.wikipedia.org/wiki/מוטיב> (כתב עת)

